

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11951** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.13, ал.9 и чл.22 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД („ВиК Добрич“ АД), срещу Решение № Ж-662 от 17.09.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба на дружеството срещу „Електроразпределение Север“ АД. В жалбата се твърди, че решението на КЕВР е неправилно и незаконосъобразно. Жалбоподателят оспорва изводите на КЕВР, че спора не е от компетентността ѝ, като се позовава на решение на същия административен орган № Ж-295/29.10.2012г., с което са дадени указания на „Енерго-про мрежи“ АД да преустанови начисляването и събирането на такса „пренос“ за извод „П.“, собственост на жалбоподателя. Развива доводи, че в поставения на вниманието на КЕВР спор „Електроразпределение Север“ АД не осъществява услугата „пренос през разпределителната мрежа“ доколкото последната е собственост на жалбоподателя, и въпреки това в издаваните ежемесечно фактури се начисляват суми за неосъществена услуга. В тази връзка се сочи, че дружеството е подало жалба до КЕВР за издаване на разпореждане за отпадане на начисляването от страна на „Електроразпределение Север“ АД на такса „пренос средно напрежение“ на обект – въздушен електропровод с наименование В. 20кV „Ябълка“ от ЕП 110/20 кV, по която жалба КЕВР се е произнесла с решение № Ж-18/27.02.2018г. като е прекратила производството. Решението на КЕВР е обжалвано пред Административен съд София – град, който с Решение №

394/20.01.2020г. по адм.д.№ 3337/2018г. е отменил по жалба на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД Решение № Ж-118/27.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г., подадена от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД срещу „Електроразпределение Север“ АД и върнал делото като административна преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, при спазване на указанията в мотивите на решението по тълкуването и прилагането на закона. Решението на АССГ по адм.д. № 3337/2018г. е обжалвано от КЕВР пред Върховен административен съд, който с Решение № 2565/24.02.2021г. по адм.д. № 6295/2020г. го е оставил в сила. В жалбата се поддържа, че КЕВР не е изпълнила съдебното решение и извършила анализ на фактите. Иска се отмяна на решението на КЕВР и постановяване на друго, по съществуващото на спора. Претендират се разноси.

В проведените по делото открити съдебни заседания жалбоподателят не изпраща представител. В жалбата и в постъпила писмена молба, чрез пълномощник - адв.Д. К. от АК Шумен, формулира и поддържа искане за допускане на съдебно-техническа експертиза, както и за прилагане към делото на материалите по адм.д. № 3337/2018г. по описа на АССГ.

Ответникът в производството – Комисия за енергийно и водно регулиране, се представлява от юрисконсулт Н., който оспорва жалбата. В позиция по същество моли жалбата да бъде оставена без уважение, като неоснователна. Поддържа, че след изясняване на фактите по случая, КЕВР е постановила правилно решение за прекратяване на производството.

Заинтересованата страна - „Електроразпределение Север“ АД се представлява от адв.Т., която изразява становище за неоснователност на жалбата на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. В съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка, представените от жалбоподателя, както и приобщени материалите по адм.д. № 3337/2018г- по описа на АССГ. Изслушано е заключение на съдебно-техническа експертиза, неоспорена от страните.

Административен съд София - град, в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 2565/24.02.2021г. по адм.д. № 6295/2020г. Върховен административен съд е оставил в сила Решение № 394/20.01.2020г. по адм.д.№ 3337/2018г. на Административен съд София – град (ААСГ), с което съдът, по жалба на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г. е отменил Решение № Ж-118/27.02.2018 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалбата на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД срещу „Електроразпределение Север“ АД и върнал делото като административна преписка на КЕВР за ново произнасяне, при спазване на указанията в мотивите на решението по тълкуването и прилагането на закона.

След връщането на преписката от Върховен административен съд на КЕВР, регулаторния орган е приел, че следва да се произнесе с ново решение, в изпълнение

на указанията на съда.

Преди произнасянето си с оспореното в настоящето производство решение, с писмо от 09.04.2021г. (л.193) КЕВР е изисквала информация от жалбоподателя дали е предприел действия и на какъв етап са предприетите действия с оглед влязлото в сила съдебно решение. В отговор на писмото на КЕВР, жалбоподателят, уведомил КЕВР, че във влязлото в сила съдебно решение по адм.д. № 3337/2018г. на АССГ няма указания за предприемане на действия от негова страна и в тази връзка не намира за необходимо предприемането на действия.

С ново писмо от 05.05.2021г. (л.191) КЕВР изисквала от жалбоподателя отново същата информация.

В отговор, с писмо от 14.04.2021г. (л.160) жалбоподателят е уведомил КЕВР, че на основание чл.103 от ЗЗД, с изх.№ ВиК-927/19.03.2021г. и при наличието на насрещни, ликвидни и изискуеми вземания между него и „Електроразпределение Север“ АД е извършило прихващане между тях, на основание чл.104 ал.2 от ЗЗД като двете насрещни вземания се смятат за погасени до размера на по-малкото от тях, от деня, в който прихващането е могло да бъде извършено.

КЕВР е изпратила и писмо изх. № 5716293/22.03.2021г. до заинтересованата страна - „Електроразпределение Север“ АД, в отговор на което „Електроразпределение Север“ АД е изразило становище, постъпило в КЕВР на 08.04.2021г., че не е налице основание за преустановяване на начисляването на съответните такси за В. 20кV „Ябълка“, както и за извършването на прихващане. Със същото писмо заинтересованата страна уведомява КЕВР, че във всяка от издаваните фактури на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД от страна на „Електроразпределение Север“ АД за В. 20кV „Ябълка“, е начислена такса „пренос СрН“, както и че срещу всяка от издаваните фактури жалбоподателят е подавал възражение за отпадане на таксата (л.194-195). Тази своя позиция заинтересованата страна поддържа и в писмо от 05.05.2021г. с адресат КЕВР и „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, като сочи, че към 05.05.2021г. неплатените и просрочени задължения са в размер на 248 206,84 лв.

От страна на КЕВР е изисквана и информация от „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (л.159) дали „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД е подало искане за проучване на условията за присъединяване на негови обекти към електропреносната мрежа чрез електропровод 20 киловолта “Ябълка“ в подстанция „Ш.“ 110/20кV, издадено ли е в отговор на искането становище за присъединяване и на какъв етап е процедурата по присъединяване. В отговор от 31.05.2021г. (л.158) „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД уведомява, че не е подавало искане за проучване от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД за условията за присъединяване на негови обекти към електропреносната мрежа чрез електропровод 20 киловолта “Ябълка“ в подстанция „Ш.“ 110/20кV, както и че няма сключени договори за присъединяване, достъп и пренос.

С писмо от 08.06.2021г. (л.155) КЕВР е изисквала информация от заинтересованата страна дали същата има собствена разпределителна мрежа , чрез която се осъществява разпределение на ел.енергия на обекта на ВиК Д. АД, което е основание за плащане на утвърдените от КЕВР цени на мрежови услуги.

На 18.06.2021г. „Електроразпределение Север“ АД уведомява КЕВР, че В. „Ябълка“ не е негова собственост, че СТИ, собственост на дружеството, е монтирано в подстанция „Ш.“, която е собственост на Е. ЕАД, че трафопостовите на жалбоподателя, електрозахранени от В. „Ябълка“ са с осигурено резервно електрозахранване от В. „Вранино“, което е собственост на „Електроразпределение Север“ АД.

Със Заповед № 3-Е-133/ 28.07.2021г. на Председателя на КЕВР (л.157) е формирана работна група със задача да разгледа и анализира жалбата на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД от 07.09.2017г. срещу „Електроразпределение Север“ АД при спазване на указанията на съда по тълкуване и прилагане на закона и да представи доклад и проект на решение. Със заповед на Председателя на КЕВР от 28.07.2021г. е удължен срока за приключване на дейността на работната група до 10.09.2021г.

В посочения срок работната група изготвила и представила Доклад вх.№ Е-Дк-933/10.09.2021г. и проект на решение, обсъдени на заседанието на КЕВР по Протокол № 197/17.09.2021г., на което заседание КЕВР приела решение да приема доклада и да прекрати административното производство, образувано по жалбата на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД от 07.09.2017г. срещу „Електроразпределение Север“ АД.

Последвало приемането на сопореното в настоящето производство Решение № Ж-662/17.09.2021г. на КЕВР.

За да прекрати административното производство, в решението си КЕВР е посочила хронологията по сезирането с жалбата на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД от 07.09.2017г., посочила постановеното и влязло в сила съдебно решение по адм.дело № 3337/2018г. по описа на АССТГ, възпроизвела част от мотивите му, както и изброила действията по изискване на становища от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, „Електроразпределение Север“ АД и от Е. ЕАД, след влизане в сила на съдебното решение. След това обстойно отново е посочила фактите, приети за установени от съда в решението по адм.д .№ 3337/2018г., а именно за сключен Договор № М12-53 от 14.05.2012 г. /л.75-78/, между „Е.ОН България мрежи“ АД /понастоящем „Електроразпределение север“ АД/ и „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД /Потребител/, на основание чл.11 от Правилата за измерване на количеството електрическа енергия и Наредбата за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните мрежи, във връзка с постъпило в електроразпределителното дружество заявление за промяна на начина на измерване с вх. № К-ЕВGG-2219 от 03.05.2012 г. от потребителя. С този договор са определени необходимите условия за промяна на начина на измерване на електрическата енергия за обект на Потребителя- В. 20 kV „Ябълка“, с местонахождение общ. Ш., обл. Д., присъединен към електроразпределителната мрежа посредством енергийно съоръжение В. 20 kV „Ябълка“, собственост на потребителя, съгласно документ за собственост – Нотариален акт рег. №85/17.01.2012 г., акт №34, том I, дело №28/2012 г. /л.98-102/. В чл.3 от договора е разписано място за монтиране на средствата за търговско измерване: електромерни табла тип ТЕПО, съответно в П/с 110/20 kV „Ш.“ и във възлова станция „Горичане“. Според чл.4 от договора Границата на собственост между електрическите съоръжения, съгласно

чл.29 НПППЕЕПРЕМ е мястото на присъединяване на клемите за присъединяване на проводниците към уредба средно напрежение на съответния мрежови оператор. Финансовите взаимоотношения са уредени в чл.15 от договора.

В решението си КЕВР е посочила и че на 05.08.2016 г. (02.08.2016г.) е сключен Договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Е. Север“ при общи условия № 4220615 от 02.08.2016 г. /л.49-51/, между „ЕНЕРГО- ПРО Мрежи“ АД- В. /сега „Електроразпределение Север“ АД/ и „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД /наричан за краткост в договора „Клиент“/, във връзка с постъпило заявление с вх. № 4220615 от 15.07.2016 г. от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД. Договорът е сключен за обект: В. „Ябълка“, [населено място], обл. Д.. Със сключването на посочения Договор № 4220615 от 02.08.2016 г. при общи условия, дължимите мрежови услуги за обект: В. „Ябълка“ са заплащани въз основа на измереното количество електрическа енергия на определените в договора места за търговско измерване. КЕВР е посочила и как са заплащани дължимите мрежови услуги от жалбоподателя до сключването на договора от 02.08.2016г. Посочила е и наличието на правоотношения между „Национална електрическа компания“ ЕАД, в качеството му на „обществен доставчик“ (сега Е. ЕАД, в качеството му на преносен оператор съгласно Лицензия №Л-419-04/18.12.2013 г.) и „Е.ОН България Мрежи“ АД (с променена фирма/наименование, вписано в ТР на 19.09.2012 г. „ЕНЕРГО- ПРО МРЕЖИ“, и вписано на 29.01.2018 г.- „Е. СЕВЕР“) по Договор за продажба на електрическа енергия на разпределително предприятие №4300/2011 с предмет- закупуването на електрическа енергия от разпределителното предприятие за компенсиране на технологичните загуби по разпределение и заплащането на утвърдена от КЕВР цена за тази енергия. В приложение № 2 към договора , се съдържа списък на средствата за търговско измерване на количествата електрическа енергия, включени и обекти в п/ст „Ш.“, като и по сключен на 30.12.2011 г. Договор за достъп №D.-077/30.12.2011 г. между „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД /наричан Системен оператор/ и „Е.ОН България мрежи“ АД /Разпределително дружество/, с който Системният оператор предоставя на Разпределителното дружество достъп до електропреносната мрежа, срещу което разпределителното дружество заплаща цена върху цялото количество електрическа енергия, постъпило от преносната в собствената му разпределителна мрежа.

Всички тези обстоятелства са установени в производството по адм.д. № 3337/2018г. на АССГ и не са спорни между страните. Въз основа на тези факти, КЕВР, позовавайки се на разпоредбите на чл.29 ал.1 от Правилата за търговия с електрическа енергия (ПТЕЕ) е извела извод, че жалбоподателя следва да заплаща мрежовите услуги на оператора, към чиято мрежа е присъединен и има сключен договор, т.е. че жалбоподателя дължи заплащане на утвърдените от КЕВР цени за мрежови услуги на заинтересованата страна, по сключения Договор № 4220615/02.08.2016г., като след прекратяването му и до сключването на нови договори по чл.11 т.1,2 от ПТЕЕ, жалбоподателят следва да заплаща „пренос на ел.енергия средно напрежение“ през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД.

В съдебното производство бе допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза. Заключение на СТЕ, прието от съда и неоспорено от страните установява, че жалбоподателя потребява мрежовите услуги "Пренос Високо напрежение" и "Достъп Високо напрежение". Вещото лице установява, че В. „Ябълка“ е съоръжение, собственост на жалбоподателя, което е присъединено на страна

"Средно напрежение" в килия 17, чрез самостоятелен извод "Ябълка" от подстанция „Ш.“ 110/20 кв, собственост на Е. ЕАД и във ВС „Горичане“, собственост на ВиК Д. АД. Като точка на присъединяване ВЛ сочи клемите на ел.уредба СрН (средно напрежение) в подстанция „Ш.“ и във ВС „Горичане“ . ВЛ установява, че за В. "Ябълка" измервателната група, вкл. и средствата за търговско измерване (СТИ) е монтирана на трансформаторни въводи на уредба СрН в подстанция „Ш.“, килия 17 и във ВС „Горичане“, като измервателната група (СТИ, токови и напреженови трансформатори към тях и др. спомагателни устройства) са собственост на „Електроразпределение Север“ АД. ВЛ пояснява и какво представлява пренос СрН – а именно – транспортирането на ел.енергия и през електроразпределителна и/или електропреносна мрежа, както и че след подстанция „Ш.“ 110/20 кв транспортирането ѝ става през В. „Ябълка“, собственост на ВиК Д. АД, като за сметка на заинтересованата страна са загубите от трансформация на напрежение от от 110 кв на 20 кв в подстанция „Ш.“ 110/20 кв. В раздел Анализ от заключението на експертизата, ВЛ е посочило, че в подстанция Ш. , собственост на Е. ЕАД, се понижава напрежение от високо (110 кв) в средно (20 кв) и се подава директно към въздушен електропровод, собственост на жалбоподателя – В. „Ябълка“, т.е. жалбоподателя е директно присъединен към електропреносната мрежа и и Е. Север АД не осъществява пренос Средно напрежение (СрН) на въздушния електропровод (В. „Ябълка“, който се поддържа от жалбоподателя, но на последния се начислява такса „пренос средно напрежение“.

При тази фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение Ж-662/17.09.2021г г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, е издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Обстоятелствената част на решението има съдържание, даващо възможност за установяване мотивите, от които органът се е ръководил при вземането на решението, както и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

При разглеждането на жалби, КЕВР се съобразява с нормите на чл. 22 и чл. 76 от ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройствения правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си, съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. Според ал. 7 на чл.

22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 Април 2013 г.

В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени–изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Както вече бе посочено – оспореното в настоящето производство решение на КЕВР е постановено след отмяната на предходно решение на КЕВР № Ж-118/27.02.2018 г., с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-17-15-13/07.09.2017 г., подадена от „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД срещу „Електроразпределение Север“ АД. За да постанови отмяната му, съдът в Решение № 394/20.01.2020г. по адм.д.№ 3337/2018г. на Административен съд София – град, е анализирал фактите, че след като „трансформираното напрежение в подстанция „Ш.“ от високо (110 kV) до средно напрежение (20 kV), се извършва в съоръжение, собственост на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД и се подава директно към въздушния електропровод (съоръжение за свързване на електрическа уредба, предназначена за пренос, транзитиране или разпределение на електрическа енергия), собственост на жалбоподателя“, то това води до извод, че не се ползват услугите на „Електроразпределение Север“ АД. Допълнително съдът се е обосновал и със заключението на вещо лице, идентично с приетото в настоящето производство, а именно, че В. 20 kV „Ябълка“ е директно присъединено със собствените съоръжения към електропреносната мрежа и липсата на инфраструктура (електроразпределителни мрежи СрН), собственост на заинтересованата страна „обулавя недължимостта от заплащане на начислените суми за достъп до и пренос през електроразпределителната мрежа, като се има предвид и факта, че разходите по поддръжка, отстраняване на аварии и загубите по мрежата са за сметка на „ВиК Добрич“ АД.“

При тези установявания, със влязлото в сила съдебно решение съдът е посочил, че от страна на КЕВР не са съобразени всички относими материални норми и не са изследвани обстоятелствата, свързани със собствеността на електроразпределителната мрежа и реалното предоставяне на услугата „пренос средно напрежение“ от страна на заинтересованата страна към жалбоподателя, при което постановил отмяна на незаконосъобразния акт и върнал преписката за ново произнасяне.

При новото си произнасяне, в действителност ответника е постановил

идентично решение, както вече отмененото от съда, без да констатира, че от страна на заинтересованата страна реално на жалбоподателя не се предоставя услугата „пренос средно напрежение“, а именно установяването на това обстоятелство е указано от съда. Очевидно е, че наличието на Договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Е. Север“ № 4220615/02.08.2016 г. (05.08.2016г.), не е равнозначно на реално предоставяне на „пренос на ел.енергия следно напрежение“ и при липсата на такова не може да обоснове заплащане на услугата. КЕВР е констатирала непредприемането на действия от страна на жалбоподателя по прекратяване на този договор, респ. и липса на подаване на заявление за проучване за присъединяване към електропреносната мрежа на Е. ЕАД, както и неоспорването на услугата „достъп до електроразпределителната мрежа“, но от тези констатации не са последвали обосновани изводи или даване на задължителни указания. Предоставянето на услугата „достъп до електроразпределителната мрежа“ не е предмет на настоящия спор.

Като не е изпълнила указанията на съда, дадени с влязло в сила съдебно решение по адм.дело № 3337/2018г. по описа на АССГ, вкл. и по тълкуването на нормата на чл.29 ал.5 от ПТЕЕ (преди ал.4), дадено в решението на съда, КЕВР е постановила нищожен административен акт, с оглед разпоредбата на чл. 177 ал. 2 от АПК и по същество е отказала да изпълни съдебното решение. КЕВР е следвало да даде отговор на въпроса налице ли е реално предоставяне на услугата „пренос на ел.енергия средно напрежение“ от страна на заинтересованата страна, за да възникне задължението на другата страна по Договора за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Е. Север“ № 4220615/02.08.2016 г. (05.08.2016г.) за заплащането ѝ от страна на жалбоподателя и в случай на недължимост да даде задължителни указания по приложението на закона, в съответствие с правомощията си по чл.22 ал.5 във вр. с ал.1 т.1 и т. 2 от Закона за енергетиката.

Предвид на изложеното следва да се обяви нещожността на решението на КЕВР, доколкото разпоредбата на чл.177 ал.2 от АПК ясно постановява, че нищожен е административния акт издаден в нарушение на задължителните указания съда по тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора, искането за присъждане на разноски от страна на жалбоподателя, в размер на заплатената държавна такса от 50 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 720 лв., съобразно представения спъсък на разноските, е основателно и същото следва да бъде уважено. В

открито заседание от 11.10.2022 г. процесуалният представител на КЕВР прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, което настоящата инстанция намира за неоснователно, с оглед предмета на делото и доколкото уговорения и заплатен адвокатски хонорар не надвишава съществено определения минимален размер, съобразно Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и не е прекомерен.

Водим от горното и на основание чл. 177 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожно решение № Ж-662 от 17.09.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне при спазване на указанията в мотивите на решението по тълкуване и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, [населено място] да заплати на „Водоснабдяване и канализация Добрич“ АД, ЕИК[ЕИК], разноски в производството в размер на 770 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: